

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések főlvetetnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatás, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözszejében, valamint hirdetések s nyilvánt. közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Téth-féle házában,
hová minden a lap szemléli részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmertelen leveleknek fogadtatnak el. Köziratok nem adának vissza.

Szerkesztői értekezhetni:
d. e. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-tól 6 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
helyben háznál névvel:	
Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Videkire postán küldve:	
Egész évre	9 frt. — kr.
Fél évre	4 " — 50 kr.
Negyed évre	2 " — 35 kr.
Névtalanoknak helyben:	
Egész évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " — 50 "
Névtalanoknak vidéken:	
Egész évre	7 frt. — kr.
Fél évre	4 " — 50 "
Negyed évre	2 " — 75 "

Nyilt levél

a verbászi körület választóhoz. *)

Tisztelt választók!

Többször volt szándékom tisztelt Választóimnak személyesen beszámolni országgyűlési tevékenységéről, de a körülmények úgy hozták magukkal, hogy hol hivatalos elfoglaltságom, hol egészségi és egyéb tekintetek megfosztották az alkalmától, hogy szóval is előadjam az álláspontot, melyet az országgyűlésen előfordult nagyobb kérdésekben elfoglaltam. Ez azonban alig lehet ismeretlen tisztelt Választóim előtt, miután régóta megszoktam nézetimet nemem aláírásával a hírlapokban közölni, úgy, hogy politikai meggyőződésem mindig tárva állt a nagy közönség előtt. — Engedjék tehát meg, hogy az alkalommal csak röviden foglaljam össze a főkérdéseket, melyekkel az országgyűlés, a folyó ügyeken, kisebb törvényjavításokon és helyi érdekű tárgyakon kívül, harmadfel év alatt foglalkozott.

A nyugdíjtörvény a hivatalnokok sorsát öreg napjakra jobban biztosította, mint eddig volt. Új volt abban a minisztereknek és államtitkároknak nyugdíja, mert ezek elebb nem voltak nyug-

*) Legközelebbi számbunkban méltait fogjuk Szerk.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Heine dalaiból.

Ha csókaidtól boldogítja
Édödben jól érzem magam
Ne bánk akkor német hasámmal,
— Nem állhatom ki — oka van!

Viszonyaimmal ne törődjél,
Ne kérded, ki a rokonom?
Ne emleged német hasámat
Van oka — ki nem állhatom.

A tölgyek között ott, s a hölgyek
Epedni szoktak. Ajkukon
Órok sohaj, hitről, reményről —
Van oka — ki nem állhatom!
(1888.)

Pataj Sándor.

Az első ideál.

(Híjkeri emlékeimből.)

I.

Gymnazista voltam. A diákszerelmegés lángbérével szereltem egy legies, — tünde teremest.

Tizenhét éves volt az eszemáda, én meg tizenötös, épen összeillettünk.

Hol ismertem volna meg máshol, mint a tánciskolában? Oh, ti kedves tánciskolai

díjképesek; miután azonban minden munka megérdemli a maga jutalmát, ez ellen nehéz kifogást tenni, annál inkább, mivel nem kívánatos, hogy a kevésbé vagyonosak ki legyenek zárva azon lehetőségtől, hogy az államban a legmagasabb hivatalra is igényt tart-hassanak.

A főrendiház reformja, mely szükségessé vált, mivel nem lehetett tovább elütrni, hogy még idegenek is, kiket semmi érdek sem köt a hazához, szavazattal birjanak a törvényhozásban, — megerősítette azon alakban, a melyben törvénye vált, a főrendiház arisztokrata szellemét; a kinevezett tagok nem lesznek soha képesek azon reaktárius aramatnak ellentámlni, mely a főrendiházban mindig meg fogja tartani elmozdítását. Midőn lejtore jutunk, szükséges ugyan megkötni a kereket; de hazánkban feltétele törekedünk, s a kerekítő megakadályozza a haladást, ha használatba vetjük.

A közigazgatási törvénynek veleje az ezetuli nyugdíjkepes folszpanok hata-laskörének kitagítása. Ez természetesen sok aggodalmat szült, de a tapasztalat mutatja, hogy a régi állapot sem-miben nem változott; a folszpanok most is csak azt teszik, s mit azelőtt tettek, s a közigazgatás állapota olyan maradt,

a minő volt; ezen nem segít a törvény, ha a társadalom közszelleme nem ellenőrzi azt folytonos éberséggel.

Remélünk kell, hogy a nepfel-keelési törvény szintén csak papiroson fog maradni, mert ha alkalmazásának pilanata meg fogna jelenni, egész gazdasági életünk a legnagyobb za-varba jutna. A törvény azonban csak oly haboru idejere szól, melyben minden erőt meg kell feszíteni a monar-cha védelmére. Ugyanazert nem is lehet hazánkunk más politikája, mint a bekepolitika. Ennek érdekében tart-juk ten a nagyhadserget, ennek érdekében szövetezett a monarchia a Nemetbirodalommal; védelme, nem pedig tanadásra; mert a monarchianak különben sincs terjeszkedési vágya vagy érdeke. Ezen szövetség az eurpai beke-mentartásnak legbiztosabb zálogának bizonyult eddigre. Most is, midőn a Balkan-félszigete láthataran veszterhes felelek toronyosulnak, ezen szövetség tekintélyének sikerült a kitörést elhárítani, és a vizslyt lokalizálni. Kor-mányunk határozottan kijelentette a monarchia külpolitikájának irányát, mely nem lehet más, mint az, hogy a balkan-félszigeti nemzetek önállólag szerveztek magukat, s államuk függet-lennek legyenek, biztosítva minden kül-hatalmak tulkapasai ellen. Egyebirant

az eddigi bonyodalmak is bebizonyít-tottak eléggé, hogy az ottani orthodox és szlav nemzetek magasabbra becsülk önállóságukat, mint a fuggést az orosz birodalomtól, s hogy képesek a pan-szavizmus esabiasainak ellentámlni.

A tapintatos emberek hosszú lán-czolata megzavarta egy pillanatra a jó egyetertést, mely a hadsereg és a pol-gárság közt olyannyira szükséges; de ő Felsegenek kezirata megnyugtatta a kedelyeket s helyreállította a bekes és baratsagos viszonyt a katonai és pol-gari elem közt. Nagy hitba mindig, ha az egyesek esetleges kihágasai es bünei az egész testület szellemének beszámítottak; ez épen úgy ad a ka-tonaságra, mint a hittelekezetre nevez.

Hórvátországban is jobbra kezd fordulni a közszellem, az ottani közön-ség sem hagyja magát tovább terro-rizáltatni a szélsőségek lármája által. A ban tapintatos eljárása következtében a jozan nezetek szabadon nyhatkoznak s mindinkább terít nyerneik, úgy, hogy reményünk mindig erősödik, mikép a jó egyetertes ismét helyreáll, s minden belviszly megszűnik.

A kereskedési szerződés megújít-asa Ausztriával foglalkoztatja jelenleg a kormányt es az országgyűlést; a bankszabadság megflosszababítása, a

táncsoltam, egyre táncsoltam, lábam alig orra a földet, — mintha a legben repültem volna . . .

Vegre elhalgaltott a zene s én fel-csodék álomszerű állapotomból, a nosók „bravó! eljen!” kiáltásai egészen eszame-mentre hoztak, köszöntem s helyere vezettem tánczosnőmet s jutalmam reszerő egy „hal-las mosoly”, es egy „meleg köszönetes” volt. —

Es idétől fogva engem tartottak es első tánczosnőm a tánczikolában, s „öt” a legjobb tánczosnőnek. A lányok utána, s fiúk „utána” törték magukat. — De hiába, számomra csak „öt”, „assamara” csak én létestem!

A halandók legboldogabbikja voltam!

II.

Két év mult asóta. A tánczikolai napok rég elmúltak, de nem az én lángjam. Meg mindig azt hittem, hogy szerettem „öt” szívem minden erőjéből, es első sze-relemem teljes bevével.

A körülmények is előnyömmre voltak. Atya praecceptor keresett nem az „öt”, hanem öccse számára. Semmi sem természetesebb, minthogy es vállavre siettem elfogadni az előnyös ajánlatot. Dacsára, hogy érettségire kellett készülnöm, dacsára, hogy tanáram napenként figyelmeztetett es előttem álló feladat elöbérvő fontosságára, elváltam privátom megtartásában mégis oly

tullekisméretes voltam, hogy sokszor a ki-zabott egy óra helyett, kettőt, harmat töltöttem a hazánál, csak hogy „öt” láthassam, csak hogy „vele” beszélhessek.

Később leveletünk is. Majd elhata-roztam, hogy szerelmet vallók „neki”.

Tudtam, hogy ő sem könnyos irántam, s nem is csalódtam, „öt” viszonzója szerelmeimet, s örök hűséget fogadott.

Igy folytak napjaink csendes boldog-ságban.

Derült egünkön toronyauló felhőkent csak a mindinkább közeledő erettség vizá-galat mutatkozik.

Nem mintha bukástól féltem volna — bár egészen nyugodt s felől sem lehettem — hanem azon gondolat bántott, hogy az erettség elmultával talán örökre el kell hagynom e várost s így el kell szakadnom szívem bálványától is . . .

Aggudalom pokoli terveket sugalt.

Későbbes es vakmerőség küzködött keblemben, es arra ösztönöött, hogy öngyilkos legyek, vagy hogy megszöktessem ideáloimat!

Vegre is az utóbbi győzött bennem. A megszökítés eszmeje már regényes volt-tánál fogva is csábított.

Köszöni akarom „vele” is termetet. De miként? Hosszabb negyesemkötési be-szejelgetésbe alkalmunk nem igen nyílt. — Töltöt fogtam s levelet írtam.

quota revíziója, a vámtarifák megállapítása. Mindezekben sok kisebb anyagi érdek áll egymással ellentétben, de a kormány mindezen kérdésekre határozott állást foglalt, mely egy a szabad-élvű párt, mint a mérsékelt ellenlék nézeteivel megegyezik; ily erőre számíthatván, a siker nem fog elmaradni.

Legnagyobb bajunk azonban az ország pénzügyi viszonyainak zilált állapota. A kormány nem volt képes az egyensúlyt helyreállítani; itt tehát a legnagyobb takarékoság kikerülhetetlen, de csak úgy, hogy az igazságszolgáltatás és az ország közoktatási érdekeit kárát ne valják. Nehéz idők előttünk, nemcsak mi, de a hatalmasabb nemzetek is, egész Európában pang a mezőgazdaság, a kereskedelem és az iparkodás a nemzetek nem tudják elbírnai a fegyveres békekor költségének súlyát, és mégsem közelebb kerültek a megoldáshoz. Ez a korszak átka, ezen nem segíthet sem kormány, sem törvényhozás.

Miután e szerint rövid mondatokban esetenként igyekeztem a politikai helyzetet, tisztelt választóimtól ez idő szerint búcsút veszek; reményeim azonban, hogy tavasszal egészségi állapotom megengedi, hogy személyesen jöhessek körükbe, hogy az Önökötől velem megbeszélés, annak lejártaival, kezébe visszaszolgáltassam.

Kiváló tisztelettel maradok tisztelt Választóimnak országos képviselője
Pulszky Ferencz.

H i r e k.

Kinevezés. A király dr. Virter Lajos a váci székesépalán székes egyházi főesperesnek az érkanonokságra való fokozatos előléptését jóváhagyta. — A m. kir. igazságügyminiszter Hipp Dezso palánkai kir. járási bírósági joggyakornokot ugyanoda aljegyzővé nevezte ki.

Athelyezés. Dr. Bümel Ede hely volt gymt. tanár, mint már közöltük volt Sopronba helyezetteti át Tiszteletere a tanári kar székéből körül. Banquette-ét adott a „Vadászkürt”-szálló éttermében. Sok szerencsét kívánunk neki előléptetéséhez!

Megírtam, hogy nem tudok lemondani róla, hogy a válasz pillanatán megölne, kértém, könyörgtem, hogy fogadjon el tervemet, jöjjön el velem messze innen, hol hivatalát szeresze magának, boldogan fogunk élni, — egymásnak! — Meghatároztam az időt, helyet, felszólítottam a szükségesek megterelére s végül kijelentem, hogy ha meg nem hallgat, — föbe lövöm magamat!

A válasz nem késött, egyetlenegy szó volt: „Igen!”

Ah! ezt az egy szót a mennyországért nem adtam volna! . . .

III.

Elerkezett végre a nagy nap, az élet-ségi napja. A kaján sors úgy akarta, hogy az legyem egyszerűségi előrelátható bukásom napja is. Két hónapra vetettek vissza!

Azonban ez el nem csüggesztett. El voltam határozva, hogy a nyolczadik osztály bizonyítványára révén keresek állást, de a megszokott eszméjémet el nem ejtem.

Este volt. Szobámban válek, kis lámpán halvány fényt terjesztett, s én izgatottan tettem meg a végző interjúkat. Végre bezártam bördömöt s indultam.

Az ajtómból még egy bucsupillantást vettem a kis szobába, hol annyi évet töltöttem, s melyhez annyi éles annyi keserű emlék fűződött, azután bezártam ajtaját,

Egy budapesti ügyvéd a szabadkai per-tárnok ellen. Budapestről írják lapunknak az alábbi sorokat: Tekintetes Szerkesztő és Kartárs ur! Az „Egyetértés” című helybeli lapban olvastam ma, miszerint S. szabadkai jártakor a szabadkai kir. törvényszék pertárbán megfordulván az ottani pertárnok által kvalifikálhatatlan botrányos módon megtámadott; olvastam továbbá azt is, hogy az eset az ügyvédi körökben Szabadkán kinos benyomást okozott s legnagyobbról emlístem végre hogy ezeu egyén ellen illetékes hatóság előtt fegyelmi eljárás kezeltetett. — Magam is egy ízben Szabadkán az Önéhez hasonló módon jártam meg ezen egyénnel, de annál furaobb a dolog, hogy én ügyvédi teendőim miatt jártam ott s azon egyen valószínűleg a perrendtartásban járatlansága miatt nem az ügyhöz tartozó meghatalmazás után igazolást követelt azon czeleből, hogy a peres csak az arra megbízottak mutassák fel, hanem mert magamat azon egyének be nem mutatam, a peres akta kivételét előbb azon ürügy alatt, — hogy az nincs a pertárbán, — tagadta meg majd, midőn a törvényszék valóban derek irattárnoka segítségével vet-bizonyítván ugyan igazoltam, hogy az akta által a már átvetetett, azt vágta elömbem, hogy miután engem nem ismer, miután olyan ímlemtudatlan vagyok, hogy magamat neki be nem mutatam, nekem az aktát elő nem adja. — Megbotránkozva ezen különben is fura egyéniség szokatlan henezegése felett, Biro Antal önsága volt trvészi elnök urhoz fordultam s csak mikor önsága fele-zete alatt tettem vissza a pertárbán, adta ki önkem az elnök szigorú szavak nyomása alatt a csakugyan ott fekvő aktákat. Nehány nappal azután ugyanazon ügyben a tárgyalásra megjelenven, ezen ember újabb henezegésének voltam kitéve s ha azt nem hallottam volna több jelenlő kartársától, hogy ezen fura egyén általa-ban csak alig beszámíthatónak tekintetik Szabadkán, s hogy egy ottani ügyvéd állítólag már azon egyen elmeállapotának megvizsgálását is kérémetre, — csvén rajta hasonló gravamen, — bizony-bizony az őt megillető eljárás alá vontam volna, de örülök, hogy nem tettem, mert tartozó kötelességem önmagam iránt is tisztelettel viselnetem. Szánakozunk azon szerencsétlenül de ne bocsánadjunk, mert ezzel már megbecsültük őt. Fogadják a kartárs és szerkesztő ur nagyrabecsülésem kifejezését Bpsten 1886. évi nov. hó 8-án mellyel maradtam, Egy budapesti ügyvéd.

hogy — legalább én — többé ki ne nyí-lsam . . .

Az utcára érve berkocsira ültem, s a ligetbe hajtottam.

Ez volt az előre megbeszéltek helye. „O” már várt, könnyű plaidé és egy kézi couffer volt nála, egyéb semmi.

Háborítlanul borultunk egymás keblére. A csillagok, az esteli szélle, a lombos-tak s — a berkocsis voltak tanu az ü-nepélyes eskünek, melyben megígértük, hogy bármi sorsra jussunk, soha, de soha el nem hagyjuk egymást.

Aztán a kocsira szállottunk, mely az indóházhoz volt bennünket viendő.

Megvallom, hogy — bár eddig is iz-gatott voltam, most midőn mindinkább kö-zelodtunk a döntő lépés felé — — felni kezdtem.

S midőn még „ó” is, ki eddig oly nyugodtan viselte magát, halk közölgésben tört ki, bátoraságon teljessen elhagyott, s már-már hajlandó voltam lemondani tervemről, de egyrészt az a gondolat, hogy minden más körülmények között örökké el kell szakadnunk egymástól, másrészt a jövő vérmes reményei visszazárták bá-tortaságotam, úgy, hogy „ó” is sikerült né-milig megnyugtatóm.

Csakhamar kiértünk az indóházhoz. Siettem jegyet váltani Budapestre.

Már nem feltem, meg voltam győző-d-ve, hogy a mit teszek, azt mindkettőnk bol-

Megeybizottsági tagokul F. Szt. Ivánon Horváth Máté, Vaskuton Latinovits Frigyes, Uj-Futakon Egl. József Jankovácson Csín-csák János, Olay Lajos, Baracsák Gyenis Péter, Keresztúr Lederer Gusztáv, Szűcs Mihály, O-Szivacon Ivanovits Mladen, Zsu-pánszky Lyubomir, Despot-Szent-Ivánon Kolozsváry Sándor, Torzán Tesszgyi Pál Apstinban Jellmann József, Schieber Zs-vid, Will József és Wiederkehr Antal Zs-vid, Mihályovits István Csernák Antal, F-Kovilon Dr. Kreatzits György, Adán Ba-rogli Pál, Abraham Mihály, Ivanovits Lázár, Filipován, Gyarmathy Ferenc. Szóntán Pletikozits Sándor, Garán Latinovits Gyula Ferenz Ádám, N-Palánkán Nagy László, Harlikovits K. Tovarivován Rákits Miklós Dorozsón Horváth Imre plébános, Karavukovon Hermann István, Hodsághon Oszter-mayer József, Juszits Lajos, Csonoplyán Deák Andor Deák Zsigmond, Katymáron Schállér János, Kunbaján Deák Zsigmond, Kolluthon Sulyok János, Uj-Szivacon Eim-mán Károly Parbutyon Krausz Ferenz, Molárason Halm Emil, O-Becsen Zaviszty István, Joszity Mladen, Szulik József Tri-ploszky Bela, Gőnczy János, Hegyesen Zsoter Andor, Moholyon Mikosevits Antal, Melykuton Lajtahy Benjámin, Titielen Mik-lossevits Milós, Petrovosszélón Borenyi Hu-gó, Triploszky János, Kucurán Jánoky István, Pivniczán Vissy József, Sztiojovits György, Zaahlyán Rátes Miklós, Kovil Szt-Ivánon Baderlicza György, Gyurgyevon Karácsony Gyula, Kerynajan Stokki Ferenz, Egl. Szt-Ivánon Rouschenberger Adolf, Monostorszegehen Kapetanovits János, Riez-Mititsics Radoyich Endre O-Verbaszon Mok-ry Viktor, O Keren Steigele Péter, Gako-vaon Zsóhon Ferenz, Sztaniszton Goldsch-arek József Flúpp Kálmán, Nemes Mititsics Pál Antal, Káich József, — Bajmokon Szekenderovits Mátyas Rédey Lajos, Boge-va Deronján Antity Jusztin, Kiszácson Kolozsváry Sándor, Kulán Makszimovits Milián Várossy Károly, Bezdánban Schwel Titusz Ligeti Dávid, Proson Zsigmond Gyula, Bresztovácson Dr. Lang József, Csau-tavieren Pancia Jakab Kakas Albert, Pa-cseron Caszár Péter, O-Szatarion Bre-zszozvsky Vazul Katanits Koszta Martonoson Hoos Bela, Uj-Verbaszon Wagner György János, Topolyán Dr. Hadizy János Lőrincz József, Novosszélón báró Kammerkirch Hugó, Baesban Mihályovits Mihály, O-Mo-rovicéban Varjas Sándor Dembitz Vilmos, Feketehegyen Molnar Miklós, Szautován Tapay Péter, Bulkeszen Gruby C. Mór választottak meg.

dogsága, életűve kívánja, sőt követeli, hogy megtegyem. Nyugodt lelkismerettel vártam tehát a conductor beállítására intó kiáltást.

Eltanogtam az is. Sietve vettem át „tőle” a pogyászt, s előre bevitetem a coup-beba, azután ismét kijöttem hogy együtt szálljunk be.

Ott állott könnyező, szinte megrez-zent mikor gyengéden szólítottam, de azért követett.

Mint szerethetett!

Beszálltunk. „Mehettük!” kiáltá a von-atvezető, de abban a pillanatban két erős kar ragadja el mellőlem a lányt, s egy ha-talmas hang dörög: „ó” itt maradj!”

Az atyja volt.

Meg válek semmisülve. A vonat már megindult, s én nélkülüledüljek? Egy gon-dolat villant meg agyamban: kiugorni a coupéból!

S már ugrani készültem, midőn en-gem is két hatalmas kar ragadott meg há-tulról s még hatalmasabb hang dörög fü-lembe: „Fiu, itt maradj!”

Rémülve ismertem atyámrá.

Kedtem belátni a helyzetet. Az „öre-gok” valamikép „neki” ir leveléhez ju-tottak, legzsebkent ellenünk, s meghíru-tották legzsebb reményeinket . . .

Budapest helyett hazsa kerültem. S a

Pivniczáról írják lapunknak: Tekinte-tes szerkesztő ur! A pivniczai ág. hitv. evang. tót-magyar egyházközség f. hó 3-án elfelejtethlen ünnepet tartott, a menyüben az országiszerte híres Pozdech-féle harang-öntő ezeg: Thury János és fia által elkészí-tett, s szabadalmazott rendszer szerint előtött két új harang beszenteltetvén, ren-deltetési helyére fülhözött. Ezen mesteri mű, mely gyönyörű kiállítás, valamint harmonikus öszhangzata, nemcsak egyhá-zunk híveinél hanem a község öszese la-kosságánál meglepetést okozott, — beleke-rült, hozzászámítván még Harmisz Pál által konstruált harangállványal egyetemben 2200 oestr. ért. forintba. Ezen lelkemelő ünnepi programja a következő vala: a fentvezett nap reggel 8 órakor, a szoká-sos könyörgés tartatott, ez után lelkes urunk nagytiszteletű Borovszky Károly, oltár előtt az egybegyűlt hívekhez látásos, ezen új harangok rendeltetéséről szóló, be-zesédet intézett, melyben megemlítette azt is, hogy a nagyból 616 kilogrammyi súlyu harang telitára: Vivas voce mortuus plango az előket hívom, s hallottakat megsiratom, — középsőnek, mely 326 kilogramm — pedig: Czibula Pál 1841, — átöntötte a pivniczai ág. hitv. evang. egyház 1886. A kis harang régi avarana szerint van szer-kesztve, de a szolgálatot már 80 év óta kitűnően teljesíti. Súlyá körülbelül 75 kí-logr. E három harang G. ur accordot ké-pez. A bevezett isteni tisztelet után a ha-talmas orgona szava megszólalt, melynek accordját, a hívők örömeitese eneket az öszese harangok kellemes kongása kísé-re. E pillanat oly megható, oly szívhez szóló vala, hogy ahányszor a válasos népünk örömkönyvekben tört ki. Megemlítettünk tartom, hogy egyházközségünk tagjainak aliozakassága e tekintetben dicserendő, mert alig két nap letorgassa alatt egyesül-től e csörla több mint 200 ftr. öszegyűlt egyedül özvegy Badinszky Istvánné 100 ftr adományozott, — mely pénzüösség — az egyház penztára által kiptolva — ren-deltetési helyére e napokban el fog küldet-tetni. Midőn a tekintetes szerkesztő urat e sorok becses lapjába való közlésére tiszteletteljesen felkértem, van szerencsem nagyrabecsülésem teljes nyújtánsát ura-gyódnak átadarmatlatni. Pivniczán 1886. évi november hó 8-án. — Kész szolgája Molnár János ev. tanító.

Párber-mizeriak Dorozsón. A párber-mizeriak országiszerte szaporodnak. Jelenen

megálmodott mézes hetek helyett — pó-terítésre készültem.

IV.

Het évvel a fent mondottak után is-met abba a városba jutottam, s hol gym-sumi tanulmányaimat végeztem.

Mint afféle fiatal, kezdő orvoshoz illik otthon, dolgozokszobámban ültem s — pati-enseket vártam.

Egyzserre csengetést hallék, majd be-lepett inasom s jelenté, hogy sürgősen hív-nak egy betegre.

Késedelem nélkül követtem az érten küldött szolgát s csakhamar a betegháznál voltam.

Egy kövér asszonyosság fogadott. „Ah orvos ur — szól — segítsen legőregebb leánykam beteg!”

Meg voltam lepelve.

Ez a hang! Ezek a vonások!

Lehetetlen, hogy „ó” legyen, az az egy-kori sugár, leuge teremtés.

Pedig „ó” volt később maga mondta meg — „ó” volt az én ifjúkori ideálom, akkor oly karcsu leányka, most egy elhi-sított asszonyosság s — három gyermeknek mamája!

Nem lett volna kedvem másodsor is „megszoktatni”!

Iria: Vojtkó Pál.

annak behajtása körül követik el a legnagyobb igazságtalanságokat. Doroszlóról értesítik lapunkat, hogy ott az elhunyt plébános Torma József meg életében kiírta a pár-bérléhrátrékosokat s átadta behajtás végett Szűcs Mihály szolgabíróknak, Szűcs Mihály akkortájt be is hajította a párbét s nyugtatja is, mindazonáltal most addigveger hajtók zaklatják a népet, s dacára az elő-mutatott nyugtáknak mégis elvisszik a szegény nép feje alá a vánkost s kénytelen megégyasszer megfizetni azt a mit már egy ezer kifizetett. Kérdjük: medlynős eljárás ez? Vajon ezzel akarják a derek doroszlóiakat arra kényeszeríteni, hogy kormány-pártiakka legyenek?

Hymen. Dankalov Péter borsódmegyei írnok Adán oltárhoz vezette Gajcsinorvits Katica k. a. n. — Ivanovits József csudai aljegyző f. hó 9-én esküdt meg Sudár Mathild k. a. nyal, Sudár Ferencs Veremarti közs. jegyző leányával. — Sugár Mátyás pándi lakos jegyet váltott Hajduska Fanni k. a. nyal Szabadkán. — Hirsch Sema tizszent-miklósi kereskedő jegyet váltott Pollitzer Parach leányával Szódonia k. a. nyal Felvidécsen Lajos a budapesti kereskedelmi bank könyvelője, kulai illetőségű, jegyet váltott Fábry Micaa kisasszonnyal.

Erlőleges színhazi jelentés. Adilított, mint Nagy Zsigmond sajnásgazda tulajdonának művészei, teljes tiszteltet értesítom Zombor sz. kir. város u. e. műpártoló közönségét, miszerint a vezetésem alatt álló társulatát szerencsés letelek 30 előadásra Zombor város közbetele jövelni. Mindön ezt a t. közönség tudomására hozni bator vagyok, toszem azon indokokból, hogy a társulattal s annak erejével a melyen tisztelt közönségét megismeressem. Vezetői pedig azon szándékomban, hogy színházunkkal itál jatszan s ozálit — amennyire csak kegyességem telik — a magyar színház-nek tenessek szolgálatot. E végböl kötele-ségemnek tartom az közelebb felsorolándó új don-ságokat bemutatni a t. közönségnek, kerve egy a magam, mint a színházunkat nevében nagybecsüldi partfogását. Az előadások sorozatát f. hó 15-án „Caigaybaro” Strauss legújabb naghatású operette-jével fogom megkezdeni. (A társulat nevsora: a reper-toire-t a berleti arakat jóval számunkban hoznak. Szerk.) Melyen t. közönség! A leg-nemesebb, legonczesebb törekvéssel, hi-vátasom az pályán iranti előzeretettel és ez becsavágyó, társulatunk tehetésébe és szorgalmába vetett bizalommal jöveik Zombor város falai közé, egyetlen önjátszom az lesz, hogy a magyar színházvezetel azon színvonalra helyezsem, melyet a maga zsidó, a művészet paroláson jó-hírd zombori közönség joggal igényelhet. Adja isten, hogy szerezay törekvésünket siker kísérje s kívánjuk legdrágább, leg-kezdvesébb jutalmunkat: a u. e. közönség szives meilyenlást és nagybecsüldi rökön-szenyvet. Kiváló tiszteltetl Borsódi Vilmos, színházvezetel művésze.

Zentán, mint az „Egyetemes”-nek nov. 9-iki lezárt irják, a megválasztási tagok választásánál az ellenek fonyes győzelmet arattot. Het bizottsági tag választott és mind a hat ellenzék. Megválasztottak: Csernák Antal, Fluck József, Ilikovits Márk, Matkovits József, Mihákovits István, Nagy Abonyi László és Vlassits Trifan. A város három kerületre volt felosztva: az ellenzék egyik jelöltje az I. kerületben 95, a másikban 89, az „ugynevezett” kormánypártiak 68, a II. ker. ben az ellenzéknek 81, a kormánypártiak 11, a III. ker. ben az ellenzék-kiek 95, a kormánypártiak 19 szavazatot kaptak. A talai szabadelvűek jelöltjei: Deutch Farkas, Hever Peter, Kohn Samuel, Lukacsevits Ignacs, Papp Antal, Szarics Bertalan és Vuca Sándor voltak. Ez a vá-lasztás kötszbevonhatatlannal bizonyítja, hogy Bács-Bodrogn megye aispája Schmauss Endre a lagtapintatlansábol jart el, midön asept. 23-án Gombos Gábor erőszakolta a város nyakára polgármesternek.

Porlaky Gizella szerencsétlenül meglőtt soproni primadonna annyira települt, hogy már sétát is tehet. A puszkapor helyei még látszanak arczában, de van remény, hogy rövid idő múlva az utolsó pontocská is elfog múlni, mi e szerencsétlen esetre emlí-kedhetné.

Az újdítki Zasztava „Germán megfu-nusítottak és meglánoszolva, az egész danbát reggel 8 órákor a városban keresztül nagy néptömög kísérete mellett a csendőrlaktá-vácsa kísérettel, hol is rögtön vallani kezd-tek őket. A vallatás késő estig tartott és azután a járásbírósgá börtönébe szállították őket. A vizsgálati eredményt meg titkolják, annyi azonban kiszivárgott a közönség köze, hogy a banda tagjai mind helybeli jó ma-darak, van közöttük rendőr, lakatos, köm-ve, fuvaros. A magyar kinyitasshos alkul-csot használtak és beismerték, hogy mar-tóbb isben vettek el a magtarból búzát és zabot. A magtarban mintegy 15,000 m-m gabona van.

Eszküdségi tárgyalás. Pécselt a napokban esküdségi tárgyalás volt. Galt Naudor tabi lakos indított sajtóperit Strauss József tabi tanító ellen, a ki a Világosság című lapban cikket írt, melyben Galtör többek között azt írta, hogy „a tabi uraság kényeren elöskodik a sz aratlan bolondok sorába tartozók”. A dolognak háttere is van. A tizszentmihályi paraszti Weisz Adolf tabi tanítóknak a szept. 15-én a Világosság című lapban cikket írt, melyben Galtör többek között azt írta, hogy „a tabi uraság kényeren elöskodik a sz aratlan bolondok sorába tartozók”. A dolognak háttere is van. A tizszentmihályi paraszti Weisz Adolf tabi tanítóknak a szept. 15-én a Világosság című lapban cikket írt, melyben Galtör többek között azt írta, hogy „a tabi uraság kényeren elöskodik a sz aratlan bolondok sorába tartozók”. A dolognak háttere is van.

A kolerát Budapesten már megszünt-tek tekintik és többé nem is adnak ki napi jelentéseket. Ujabb megbetegülések nem fordultak elő.

Feltört templom. A lugosi román tem-pelomba vakmerő rablók törtek be. Csakjag nyílvánvalóság az volt, hogy kezrekeríttek azt a 20,000 forint, mely Budapestre a Ne-dek-tele-lek alapítványból volt megkeresendő. Szerencsére a pénz nem érkezett meg, s így a tolvajok, kik a templomtól penztari feltörték, nagyon sovány eredménnyel voltak kegyetlenek melegegedni. A tetteseket, a kik szokás szerint ismeretlenek, szorgalmassan kutatják.

Zimonyban a vadászatonak és a rend-őreg közi összeharab történt, egymásra löttek. Számos elfogatás történt.

Bukesztrői irjak lapunknak: Bukesz-sen folyó éri november hó 25-én Tessenyi István községi jegyző elnöklete alatt megtartott megválasztási tag vá-lasztásnál Gruby C. M. ur, helybeli földbiró-kos s a helyb. népbank elnöke, a község-kükben elévülten érdemeket szerzett fer-hó irnaki szavazattöbbséggel lett megválasztási tagul megválasztva.

Járásbírósgák förtünése teilek könnyű batosággal. Az igazságügyminiszter törvény-hozatalt nyert felhatáskozása alapján közelebb ismet több járásbírósgát lei fog ruháni teilek könnyű batosággal. Hasonlóan járásbírósgára most vanunk az irantjelenleg folyamatlan a tárgyalások, egyelőre azonban a förtünőre szászoghoz képest va-lasztintog het járásbírósg nyert teilek könnyű batoság, a mi érvény ezokra neave már engedélyezve is van.

Sajtóper. Muzsuzich Agoston ügyvéd szabadkai lakos sajtóügyi felelősenket teit a „Szabadság” felelős szerkesztője Szalay László ügyvéd és Munkácsy Simon ügyvéd-jeit ellen. Az írnokmunkák ezek az emittet lap 32-iki számban „a kegyerpárt botrány köze” cziműnek jelent meg.

Egy tolvárbanda elfogatása. H.-M. Vas-sarhelyirol irjak november 7-iki lezártai: A ma kir. csendőrség ma hajnalban jó fogást teit, ugyanis egy 12 tagból álló tolvárbandát elfogott. Az eszt a következő: Ujhelyi Lip-ot nagyörökösnek a város szélén levő régi szőlőtelek magtarjából mar evék ota gabonát loptak a nekül, hogy a tettesekre rajtöktek volna; vegre leguap este Ujhelyi Lipotnál jelentést tettek, hogy az éjjel is-met búzát loptak. Ez a helyb. csendőrség-eg est tudatva, velök együtt egész éjjel isben állott. Eppen midon már ket köcsit megrakni akartak, hirtelen körülfogták a tolvjakat, kik semmi ellenállást nem ta-

nuusítottak és meglánoszolva, az egész danbát reggel 8 órákor a városban keresztül nagy néptömög kísérete mellett a csendőrlaktá-vácsa kísérettel, hol is rögtön vallani kezd-tek őket. A vallatás késő estig tartott és azután a járásbírósgá börtönébe szállították őket. A vizsgálati eredményt meg titkolják, annyi azonban kiszivárgott a közönség köze, hogy a banda tagjai mind helybeli jó ma-darak, van közöttük rendőr, lakatos, köm-ve, fuvaros. A magyar kinyitasshos alkul-csot használtak és beismerték, hogy mar-tóbb isben vettek el a magtarból búzát és zabot. A magtarban mintegy 15,000 m-m gabona van.

Eszküdségi tárgyalás. Pécselt a napokban esküdségi tárgyalás volt. Galt Naudor tabi lakos indított sajtóperit Strauss József tabi tanító ellen, a ki a Világosság című lapban cikket írt, melyben Galtör többek között azt írta, hogy „a tabi uraság kényeren elöskodik a sz aratlan bolondok sorába tartozók”. A dolognak háttere is van. A tizszentmihályi paraszti Weisz Adolf tabi tanítóknak a szept. 15-én a Világosság című lapban cikket írt, melyben Galtör többek között azt írta, hogy „a tabi uraság kényeren elöskodik a sz aratlan bolondok sorába tartozók”. A dolognak háttere is van. A tizszentmihályi paraszti Weisz Adolf tabi tanítóknak a szept. 15-én a Világosság című lapban cikket írt, melyben Galtör többek között azt írta, hogy „a tabi uraság kényeren elöskodik a sz aratlan bolondok sorába tartozók”. A dolognak háttere is van.

A fegyveradó behajtása ügyében a pénzügyminiszter rendelkezést bocsátott ki, mely szerint új eszközök, mint a kirov-bírósg az elismárasatit egyen egyváltatás-sága miatt egészen vagy részben be nem hajtható, a bírósg helyett eziratos büntetés alkalmazandó, úgy, hogy minden be nem hajtott 10 ért utal egy-egy napi eziratos eszték, 10 értől szót összeg teljes 10 értékké váltetven.

Pályázati hírelet egy különösen a gazdaságközség cselejára szolgáló és a díj-számban viszonyokban kitökötö tájékozott nyújtó munka kidolgozására. A közönség: miniszterium a közönség sorok közelebe kelt meg munkot: A munkának csejeje a t. termelő és gazdaságközség könnyen er-telőd és kitökötö nyújtó módorban, va-lamint könnyen keselmele formában tájé-kozott a közérteletit költészek megkérlek-tesse mellet aritral maga tekerkesztése; emellett a munkának a díjazásnyújtásban adandó gyakorlati útmutatásos kivál fog az arizantatit: háttérnyújtások, a vasmé-keletit eljartat, tolvácsa az üzletszabályzatból és a költészekközséggyi tekerkesztésből a szükséges tudományok könnyen er-telőd neper ügyelven, gyakorlati pontosság meg-választva kell magában foglalnia s azon teit a gazdaságközségre neave tolvácsa ezirakoznak, mint p. o. gabona, bér, postakártyák, szén, olaj, trágya, stb. aritak s más hasonló, a termelőkét első sorban er-telődő színháznyújtókak a fontosabb pra-ctikozka szót tartitara neave tájékozott ut-mutatást kell nyújtania. A jogközség társi pályamű 100, azaz egy száz darab es. k. arányúlag jogi jutalmatnak, mi melletit má kiadandó jog is a tulajdonosnak marad tar-titara. A jutalmúgy csak a feladott meg-örödo abszolút er-telők munkának fog kiadandó. A pályaműnek idegen kezei irva, tar-talmajegyzékekkel ellátva, bekölte, a pályá-csot nevet ispecelotit borítékban tartalmazandó, a pályaműhöz ragasztott jelző alatt a köz-munka és közlekedési m. kir. miniszter-iumhoz csemezezendő és 1887. évi május hó 1-éig bezárólag nyújtandók be; a későbbben benyújtott pályaművek nyílemben nem vettek. A nem jutalmazott pályaműnek ugyanott az annak idején kösse teendő ha-táridőben visszavehetőek lesznek, mely ha-táridő elmulatával az esztog vissza ne-

vest pályaműkék a jelögös levélkék-ke együtt megemissitettek. A beérköz pá-lyaművek megbrálása iránt a közmunka és közlekedési m. kir. miniszterium fog inté-kedni. Budapest, 1886. november hó 7-én. A közmunka és közlekedési m. kir. minis-terium.

A pénzügyminiszter körrendeletet inté-zett valamennyi törvényhatóság közsága-tási bizottságok és kir. adófelügyelőkhöz, a Péstet fővárosi közigazgatási bizottság és kir. adófelügyelő kivételével, az egyenes adók 1887. évre, s illette az 1887-1889. évekre vonatkozó kivételének megindítása tárgyában.

Butorözött cimos hónapok szoba ki-adandó bármely időpontot kezdve Csendes-ütoxa O 14 h-éle hátsban. — Bővebbet ugyanott. 10-2

Rendőri hírek.

Bunyevcsev Maxim ó-stáptári lakos az ottani jegyzői hivatal által f. é. 41986. sz. a. kiállított 11 éves, 139 cmtr. magas, feke-tészdru és hátsó jobb felén H helyjeggyel ellátott paripa lórá iránt közelebbi löveletet el-vezetette.

Bérenyi István martonosi lakos egy 7 éves, okörűl, — szöke szőré fülje jeggyek-ke jobb szárán F, s bal tarán F J helyjeggyel kiállított manhajárlatát elvesztette.

A közönség köréből. *)

Bucu- és köszönet-nyilvánítás.

Távozzan Zombor városából, közsö-ne-temet nyilvánított mindazon tisztelt urak-nak, kik férjem, Popovics Dóme költő gyó-gyítási költségeinek fedezéséhez pénzegegy-lyel hozzájárultak.

Zombor, 10/11 1886.

Popovics Lilla.

*) E rovart alatt közzétettünk nem vállal felelő-séget a Szerk.

Felolós szerkesztő és kiadó-lapnajtádos: Dr. MOLNÁR GYULA.

Hirdetések.

KORCSMÁROS keresztek.

Az ó-mor-cviltzi nagy vedédfogódó egy-űgyes korcsmárosnak (mint itez(s) azonnal ki-adandó.

Erteke zlietni ugyanott, a

Regálejog bérlővel.

3-2

